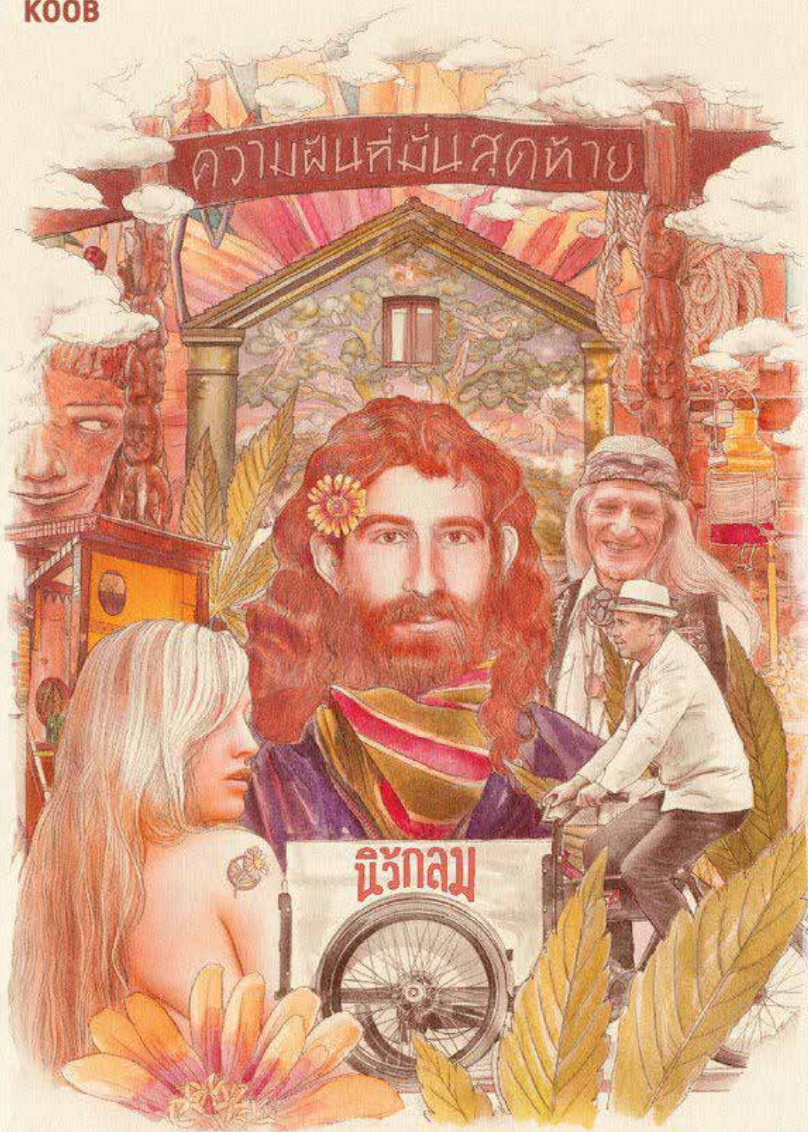

KOOB

แสวงหาสังคมอุดมคติและความหมายของชีวิตที่ดีผ่านชุมชนฮิปปี้ในเคนมาร์ก

ศิริดา ทองกลัด และ รองศาสตราจารย์ ดร. พชรินทร์ อนันต์ศิริวัฒน์. 2559. “แนวคิดในสารคดีท่องเที่ยวเรื่อง “ความฝันที่มันสุดท้าย” ของ นิวกลม” ใน วารสารวิถีสังคมมนุษย์. ปีที่ 4 ฉบับที่ 2 กรกฎาคม - ธันวาคม. หน้า 278-295.

แนวคิดในสารคดีท่องเที่ยวเรื่อง “ความฝันที่มันสุดท้าย”

ของ นีวกลม

The concept in Travelogues of Niw Klom

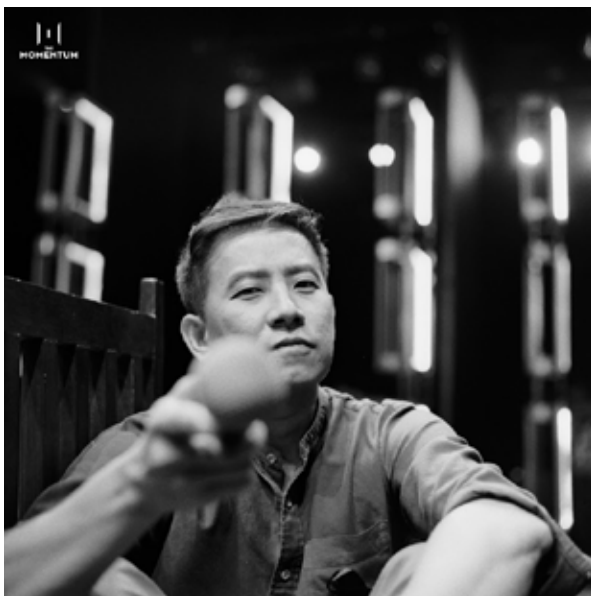
“Khwam fan thi man sud thay

ศิรดา ทองกลัด¹

Sirada Thongklad

รองศาสตราจารย์ ดร. พชรินทร์ อนันต์ศิริวัฒน์²

Assoc.Prof.Dr.Patcharin Anunsirawat

ที่มา : <http://themomentum.co/momentum-interview-roundfinger>

¹ นิสิตปริญญาโท มหาวิทยาลัยนเรศวร

² ที่ปรึกษาวิจัย คณะมนุษยศาสตร์ วิชาภาษาไทย มหาวิทยาลัยนเรศวร

บทคัดย่อ

งานวิจัยเรื่อง แนวคิดในสารคดีท่องเที่ยวเรื่อง “ความฝันที่มันสุดท้าย” ของนิวกลม มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาแนวคิดโดยการศึกษาวิจัยจากเอกสาร และนำเสนอผลงาน การวิจัยแบบพรรณนาวิเคราะห์

ผลการวิจัยพบว่า นิวกลมใช้ภาษาเพื่อแสดงแนวคิดในการเขียนหนังสือสารคดีท่องเที่ยว 4 ประการ ได้แก่ แนวคิดเกี่ยวกับชีวิต แนวคิดเกี่ยวกับสังคม แนวคิดเกี่ยวกับธรรมชาติ และแนวคิดเกี่ยวกับการปกครอง นิวกลมเป็นนักเขียนที่สามารถใช้ภาษาได้อย่างหลากหลายมีความพิถีพิถันเลือกสรรภาษาที่เป็นถ้อยคำเรียบง่าย กระชับและชัดเจน

คำสำคัญ : แนวคิด, ความฝันที่มันสุดท้าย, นิวกลม

Abstract

The research entitled “The concept in travelogues of Niw Klom “Khwan fan thi man sud thay” aimed at studying the concept based on documentary research and presented the research outcomes as a result of a content analysis.

The research results revealed that : Niw Klom used representing four concepts in his writing travelogues including concepts about human life, society, nature and politics. He demonstrated his expertise through the variety of writing styles and the careful selection of simple, concise and clear.

Keywords : concepts, Khwan fan thi man sud thay, Niw Klom

บทนำ

สารคดีท่องเที่ยว เป็นวรรณกรรมร้อยแก้วรูปแบบหนึ่งที่บอกเล่าเรื่องราวจากประสบการณ์ตรงของผู้เขียนสู่ผู้อ่านได้อย่างมีศิลปะ ทำให้ผู้อ่านได้รับความรู้พร้อมความเพลิดเพลินในการท่องเที่ยวไปยังสถานที่ต่าง ๆ ทั้งยังสอดแทรกแนวคิดสำคัญตามทัศนะของผู้เขียนที่แฝงไว้ในสารคดีอย่างลุ่มลึก สารคดีท่องเที่ยวจึงเป็นวรรณกรรมที่สร้างความประทับใจและได้รับความนิยมจากผู้อ่านในยุคปัจจุบัน

หากกล่าวถึงหนังสือสารคดีท่องเที่ยว ที่ได้รับความนิยมอย่างมากจากกลุ่มนักอ่านยุคปัจจุบัน คงไม่มีใครไม่รู้จักนักเขียนนามปากกาว่า “นีวกลม” หรือ สราวุธ เฮ้งสวัสดิ์ นักเขียนหนุ่มวัย 37 ปี นักร้องแบบโฆษณา พิธีกรรายการ “พื้นที่ชีวิต” และ รายการ “เป็น อยู่ คือ” ออกอากาศทางสถานีโทรทัศน์ไทยพีบีเอส จุดเริ่มต้นในการเข้าสู่วงการนักเขียนของเขาเริ่มจากการทำนิตยสารทำมือชื่อ “DIM” ย่อมาจาก Do It Myself เขาจึงเริ่มเขียนคอลัมน์ชื่อ “E=iq2” ในนิตยสารอะเดย์ เป็นคอลัมน์เกี่ยวกับการเขียนแนวสร้างสรรค์ นีวกลมจึงกลายเป็่นนักเขียนตั้งแต่นั้นเป็นต้นมา

ผลงานเล่มแรกที่สร้างชื่อเสียงให้นีวกลม คือ หนังสือสารคดีท่องเที่ยวที่มียอดขายดีในปี พ.ศ.2547 ชื่อว่า “โตเกียวไม่มีขา” ตีพิมพ์มาแล้วถึง 11 ครั้ง ภายในระยะเวลาไม่ถึงสิบปี จนรายการแฟนพันธุ์แท้ ทางสถานีวิทยุโทรทัศน์กองทัพบกช่อง 5 จัดแข่งขันตอบปัญหา สุดยอดแฟนพันธุ์แท้ ตอน นีวกลม (ปัญญา นิรันดร์กุล, 7 มิถุนายน 2556) นับเป็นการสร้างปรากฏการณ์ใหม่แห่งวงการนักเขียนที่เกิดจากกระแสความนิยมจากประชาชนผู้อ่านจำนวนมาก นีวกลมสร้างสรรค์ผลงานเขียนประเภทสารคดีท่องเที่ยวต่อเนื่องเรื่อยมา อาทิ กัมพูชาพริบตาเดียว (2548), เนปาลประมาณสะดือ (2549), สมอ่งไหวในฮ่องกง (2550), ลอนดอนไดอารี่ 1.1 พอจะมีเวลาให้ความสุขบ้างไหม (2551), นั่งรถไฟไปตุ๋น (2551) และความฝันที่มันสุดท้าย (2556) ในปัจจุบัน พ.ศ. 2559 นีวกลมได้จัดงาน “10 ปี นีวกลม ทอล์กโชว์ไม่มีขา” เพียงระยะเวลาไม่กี่วันยอดขายรายบัตรจากเฟซบุ๊กส่วนตัว “Roundfinger” ที่มีผู้ติดตามกว่าห้าแสนคนขายหมดในระยะเวลาอันรวดเร็ว แสดงให้เห็นถึงความชื่นชมในผลงานการเขียนของนีวกลมเป็นอย่างดี

สุวพงศ์ จันฝังเพชร (2547, หน้าปกหลัง) กล่าวถึงหนังสือเรื่อง โตเกียวไม่มีขา ไว้ว่า เนื้อหาในเล่มสามารถตรึงให้อ่านจนจบในรวดเดียว ต้องถือว่าเสน่ห์แรงพอควรเป็นสัมผัสอันลึกซึ้งของการมองและการใช้ชีวิต เพียงแค่หนึ่งรอยยิ้มที่สามารถแปรเปลี่ยนเป็น “ความทรงจำ” ไม่รู้ลืม นี่แหละคือเสน่ห์และแง่มุมที่ทำให้ “โตเกียวไม่มีขา” น่าอ่าน กับ บินหลา สันกาลาคีรี (2554, หน้าปกหลัง) กล่าวถึงหนังสือเรื่อง เนปาลประมาณสะดือ ไว้ว่า ผลของการเผชิญหน้าของต้นฉบับเนปาลประมาณสะดือ ของนีวกลม ผมถูก “เล่นงาน” อย่างราบคาบในชั่วข้ามคืน นอนทวนทลิวลหายใจรววยริน อยากหลับชุกอกชบสะดือแม่หิมาลัยที่ไกลสุดขอบฟ้า

หนุ่มเมืองจันท์ (2554, หน้าปกหลัง) กล่าวถึงหนังสือ เรื่อง เนปาลประมาณ สะดือไว้ว่า “นิวกลม” เป็นนักเขียนรุ่นใหม่ที่น่าสนใจกว่า “อายุ” งานเขียนของเขาเปี่ยมด้วยพลังของคนหนุ่มสาวที่ขนาดของ “โลก” เล็กกว่าขนาดของ “หัวใจ” และยังแทรกอารมณ์ขันและอารมณ์กวน ด้วยลีลาเจ้าเล่ห์อย่างร้ายกาจ เพราะชอบแอบซ่อนมุขเด็ดๆ ไว้ระหว่างบรรทัด ก่อนจะโผล่มา “จะเอ๋” ตอนที่เราเจอ..

กันยารัตน์ ผ่องสุข (2553) ศึกษาเนื้อหาและกลวิธีทางภาษาในงานเขียนสารคดีท่องเที่ยวของ “นิวกลม” ประกอบด้วยเรื่อง โตเกียวไม่มีขา (2547), กัมพูชาปริศนาเดียว (2548), เนปาลประมาณสะดือ (2549), สมองไหวในฮ่องกง (2550), ลอนดอนไดอารี่ 1.1 พอจะมีเวลาให้ความสุขบ้างไหม (2551) และนั่งรถไฟไปตุ๋น (2551) จำนวน 6 เล่มพบว่าด้านเนื้อหา นิวกลมนำเสนอข้อมูลหลักสองประการ คือ ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับการท่องเที่ยว และทัศนคติของผู้เขียน ได้แก่ ทัศนคติเกี่ยวกับโลกและทัศนคติเกี่ยวกับชีวิต ด้านกลวิธีทางภาษา พบว่า นิวกลมใช้กลวิธีทางภาษาที่หลากหลาย ได้แก่ การเน้นการเล่นคำ การละเมิดคำคู่กัน การใช้ความเปรียบ การใช้คำถามเชิงวาทศิลป์ การสรุปด้วยคำคม การกล่าวอ้างข้อความ และการใช้บทสนทนา จากผลการวิจัยดังกล่าวทำให้ผู้วิจัยสรุปได้ว่า นิวกลมเป็นนักเขียนที่มีความสามารถในการเขียนสารคดีได้อย่างมีเอกลักษณ์ ด้วยศิลปะทางภาษาก่อสร้างคำสำนวน และภาพพจน์ ก่อให้เกิดภาพชัดเจนสร้างความประทับใจแก่ผู้อ่าน ทั้งยังสะท้อนให้เห็นแนวคิดสำคัญของนิวกลมที่ปรากฏในงานเขียน

จากคำนิยามของนักเขียนท่านต่าง ๆ และผลการวิจัยที่กล่าวถึงงานสารคดีท่องเที่ยวของนิวกลม ทำให้ทราบว่านิวกลมเป็นนักเขียนที่มีความสามารถในการเลือกใช้คำและสำนวนภาษา ที่ทำให้ผู้อ่านเกิดความเพลิดเพลิน ได้อารมณ์ รู้สึกสนุกสนานเหมือนผู้อ่านเข้าไปอยู่ในเหตุการณ์นั้นจนกลายเป็นเอกลักษณ์เฉพาะตัว นอกจากนี้งานเขียนของนิวกลมยังสะท้อนให้เห็นแนวคิดหรือทัศนคติสำคัญที่ผู้เขียนต้องการนำเสนอผู้อ่านด้วย ดังคำกล่าวของนิวกลมที่กล่าวถึงงานเขียนของตัวเองไว้ว่า “เราคิดวาทะของตัวเองเป็นแค่ซิกหนึ่ง ถ้าเกิดสังคมเป็นก้อนความคิดหนึ่ง เราคงเป็นเสี้ยวหนึ่งในความคิดนั้น” (จิระวุฒิ เขียวมณี, 2555, หน้า 12)

“เคยอยากเก็บกระเป๋าหนี

ไปจากโลกแห่งความเป็นจริงไหม ?

ไม่นานมานี้มีคนชวนผมทำอะไรแบบนั้น

เขาว่ามีโลกความฝันหนึ่งใบ

ที่หน้าตาแตกต่างไปจากโลกที่เราคุ้นเคย
ในนั้นไม่มีสงคราม ผู้คนมีเสรีภาพและความรัก
โลกใบนั้นมีควีนสีขาวลอยฟุ้งเหมือนสวรรค์
ที่สำคัญ มันนั่งเครื่องบินไปถึง
ไม่ต้องใช้ยานหรือจินตนาการแต่อย่างใด
ว่ากันว่า ที่นี้อาจเป็น
โลกแห่งความฝัน - ที่มันสุดท้าย”

(นีวกลม, 2556, หน้าปกหลัง)

จากคำโปรยหลังหนังสือสารคดีท่องเที่ยวผลงานเล่มล่าสุด ของนีวกลม เรื่อง “ความฝันที่มันสุดท้าย” บอกให้ผู้อ่านทราบถึงเรื่องราวการเดินทางของนีวกลมสู่ กรุงโคเปนเฮเกน ประเทศเดนมาร์ก เพื่อถ่ายทำรายการพื้นที่ชีวิต ตอน “คริสเตียนีย วิถีเสรีชน” ออกอากาศเมื่อวันที่ 26 มกราคม พ.ศ. 2555 และปีต่อมานีวกลมได้เขียนหนังสือเล่มนี้ขึ้น นีวกลมกล่าวว่า เป็นหนังสือที่เขาชื่นชอบมากที่สุดในรอบหลายปี (ภาวนา แก้วแสงธรรม, 2556, หน้าคำนำ) เนื้อหาภายในเล่มกล่าวถึงชุมชนคริสเตียนีย ชุมชนที่ถูกมองจากสังคมภายนอกว่าเป็นสังคมแห่งอุดมคติ เพราะผู้คนดำเนินชีวิตได้อย่างอิสระเสรี สามารถกระทำสิ่งใด ๆ ก็ได้ตราบเท่าที่ไม่ทำให้ผู้อื่นเดือดร้อน เช่น ผู้คนแต่งกายด้วยเสื้อผ้าสีสันฉูดฉาด บรรยากาศในเมืองมีเสียงดนตรีบรรเลงขับกล่อมเมืองอยู่ตลอดเวลา หรือแม้แต่กระทั่งสุขภาพที่ดีเป็นสิ่งเสพติดติดภพหมายเมื่ออยู่ในสังคมภายนอกได้อย่างเสรี แต่ทว่าชุมชนนี้ใช้กฎสั้น ๆ ในการอยู่ร่วมกันเพียงสามข้อ คือ “จงสนุก อย่าวิ่ง และห้ามถ่ายรูป” สารคดีท่องเที่ยวเรื่อง “ความฝันที่มันสุดท้าย” จึงไม่เป็นเพียงสารคดีที่บอกเล่าเรื่องราวการเดินทางธรรมดา ยังแสดงให้เห็นถึงนัยยะสำคัญทางความคิดบางประการที่นีวกลมต้องการนำเสนอแก่ผู้อ่านเกี่ยวกับชุมชนคริสเตียนีย ชุมชนอิสระที่ดำรงอยู่ท่ามกลางความเปลี่ยนแปลงของโลกภายนอกได้อย่างยั่งยืน

ด้วยเหตุผลดังกล่าวข้างต้น ผู้วิจัยจึงมีความสนใจและต้องการวิเคราะห์แนวคิดในสารคดีท่องเที่ยว เรื่อง “ความฝันที่มันสุดท้าย” ของ นีวกลม ซึ่งเป็นผลงานการเขียนสารคดีเรื่องใหม่ล่าสุด ตีพิมพ์ครั้งแรกเมื่อปี พ.ศ.2556 โดยมุ่งศึกษาแนวคิดในสารคดีท่องเที่ยว ซึ่งนับเป็นปัจจัยสำคัญทำให้ผู้อ่านเกิดความรู้สึกนึกคิด เกิดจินตนาการร่วมไปกับผู้เขียนอย่างมีอรรถรส ทั้งยังสะท้อนให้เห็นความคิดของนีวกลมในแง่มุมต่าง ๆ จนทำให้

หนังสือสารคดีท่องเที่ยวของนักกลมมีความโดดเด่น และได้รับความนิยมจากกลุ่มนักอ่านในยุคปัจจุบัน

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อศึกษาแนวคิดในสารคดีท่องเที่ยว เรื่อง “ความฝันที่มันสุดท้าย” ของ นักกลม

ความสำคัญของการวิจัย

การใช้ภาษาในสารคดีท่องเที่ยวเป็นสื่อสะท้อนแนวคิดของนักเขียนในด้านต่าง ๆ

ขอบเขตการวิจัย

การศึกษาแนวคิดในสารคดีท่องเที่ยว เรื่อง “ความฝันที่มันสุดท้าย” ของ นักกลม ฉบับนี้ ศึกษาจากฉบับพิมพ์ครั้งที่ 1 พ.ศ.2556 ของสำนักพิมพ์ก๊อปปี้ จำนวน 5 ตอน 43 เรื่อง ดังนี้

1. อิปปี เสรีภาพ เงินตรา และคุณค่าของชีวิต

1.1 เข้าเขตความฝัน	1.2 จงสนุก อย่าวิ่ง ห้ามถ่ายรูป
1.3 ที่นี้ที่ไหน	1.4 เจ้าของที่ไม่ใช่เจ้าของ
1.5 จิตวิญญาณในบ้านหลังเล็ก	1.6 ร้านนี้ไม่มีที่ให้ถ่าย
1.7 ความสลับต้องการเวลา	1.8 นกบางตัวไม่รู้ว่ามีอยู่ในกรง
1.9 Beatnik	1.10 บุปผาชน
1.11 นิพพานผ่านกัญชา	1.12 ชีปนาวุธที่มองไม่เห็น
1.13 สนามผู้ใหญ่อุ่น	1.14 สีสันแห่งความหลัง
1.15 ทางสายลวง	1.16 เสรีภาพของฉันและคนอื่น
1.17 ...	1.18 ศิล 3 ข้อ
1.19 เงินตราและคุณค่าของชีวิต	

2. ความรัก ความกลัว แสงสลับ และดวงดาว

2.1 สิ่งที่ความกลัวขโมยไปจากเรา	2.2 เสียงของเสรีภาพ
2.3 กุญแจไขความกลัว	2.4 โลกไม่มีเจ้าของ
2.5 โลกที่ถูกแบ่งขาย	2.6 ก่อนจะเห็นแสงสว่าง

3. ธรรมชาติ ความงาม หัวใจ และความไร้สาระ

3.1 บ้านในฝัน	3.2 ใจหาย

- 3.3 บทกวีกลางทะเลสาบ
- 3.4 หมู่บ้านในนิทาน
- 3.5 ศรศาสนา
- 4. จากอิปป์หนุ่มผู้กล้าถึงวัยชราของบุปผาชน
 - 4.1 ทางของดอกไม้มิได้โรยด้วยดอกกุหลาบ
 - 4.2 คนไร้เกลียด
 - 4.3 On top of things
 - 4.4 Make Love, Not Money
- 5. ความเปลี่ยนแปลง ความท้าทาย และความหมายของชีวิตที่ดี
 - 5.1 สายตาคณนอก
 - 5.2 มือเข้ากับโสเครติส
 - 5.3 บ้านพลัดคนชรา
 - 5.4 คินพิเศษ
 - 5.5 ด้วยความเคารพ
 - 5.6 ก่อนคิด เราสู้สัก
 - 5.7 ในดงดอกไม้
 - 5.8 ความฝันที่มันสุดท้าย

นิยามศัพท์เฉพาะ

สารคดีท่องเที่ยว หมายถึง วรรณกรรมร้อยแก้วที่บอกเล่าเรื่องราวจากประสบการณ์ตรงในการท่องเที่ยวไปยังสถานที่ต่างๆตามทัศนคติของผู้เขียน โดยใช้ศิลปะการใช้ภาษาเพื่อนำเสนอผลงานต่อผู้อ่าน

แนวคิด หมายถึง สาระสำคัญของเรื่องที่ผู้แต่งต้องการนำเสนอ

วิธีดำเนินงานวิจัย

การศึกษาวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาวิจัยเชิงคุณภาพ ผู้วิจัยดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

1. **ขั้นรวบรวมข้อมูล** รวบรวมเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับสารคดีท่องเที่ยว เรื่อง “ความฝันที่มันสุดท้าย” ของ นัवलม
2. **การวิเคราะห์ข้อมูล** ผู้วิจัยศึกษาแนวคิดในสารคดีท่องเที่ยว เรื่อง “ความฝันที่มันสุดท้าย” ของ นัवलม โดยศึกษาวิเคราะห์แยกประเภทข้อมูลตามขอบเขตด้านเนื้อหา และวิเคราะห์ข้อมูลตามกรอบแนวคิดในการวิจัย
3. **ขั้นสรุปและอภิปรายผล**

ผลการวิจัย

จากการวิจัยเรื่อง แนวคิดในสารคดีท่องเที่ยวเรื่อง “ความฝันที่มันสุดท้าย” ของ นวักลม ปรากฏแนวคิดในสารคดี 4 ประการ ดังนี้

1.1 แนวคิดเกี่ยวกับการดำเนินชีวิต เป็นแนวคิดที่แสดงให้เห็นเกี่ยวกับความเป็นจริงของชีวิต เพื่อให้ผู้อ่านเข้าใจชีวิตอย่างถ่องแท้ด้วยตัวเอง เป็นแนวทางในการดำเนินชีวิตของสังคมนั้น ๆ โดยไม่ได้มุ่งสอนหรือให้ข้อคิดเพียงอย่างเดียว หากแต่มุ่งเพื่อให้ผู้อ่านได้ตระหนักรู้และเข้าใจชีวิตเป็นสำคัญ อันเป็นภาวะธรรมชาติธรรมดาของมนุษย์ (ธัญญา สังขพันธานนท์, 2589, หน้า 184) ดังนี้

แล้วเอ็มเมอริกก็พาพวกเราชมบ้าน

บ้านหลังนี้เป็นบ้านที่อยู่ในการดูแลของเขา “ไม่ใช่บ้านของผม” เขาบอกว่ามันเป็นบ้านของที่นี่ สำหรับคนที่สนใจคริสเตียนเนีย เคยมีนักเขียนมาพักเพื่อหาข้อมูลและเขียนหนังสือ เคยมีทีมสารคดีมาพัก และพวกเราก็เป็นอีกหนึ่งทีมที่ได้รับน้ำใจ จากคริสเตียนเนียให้มาเอนหลังในบ้านกล่องเล็ก ๆ หลังนี้

เอ็มเมอริกใช้เวลาแนะนำบ้านเล็ก ๆ หลังนี้เกือบหนึ่งชั่วโมง นับเป็นการแนะนำห้องพักที่ละเอียดที่สุดตั้งแต่ผมเคยเจอมาในชีวิต เขาแนะนำทุกอย่างอย่างขาดกัแต่วิธีสูบส้วม ทุกซอกทุกมุมถูกชี้ชวนให้ชม

(เจ้าของที่ไม่ใช่เจ้าของ, หน้า 35)

ข้อความข้างต้น ผู้เขียนเสนอแนวคิดเกี่ยวกับการดำเนินชีวิตอย่างมีอิสระของชาวคริสเตียนเนีย ถึงแม้พวกเขาสามารถสุขภาพดีโดยเสรีไม่ผิดกฎหมายเพราะเป็นอิสระจากเดนมาร์ก แต่ในทำนองเดียวกันคนคริสเตียนเนียกลับเป็นคนมองโลกในแง่ดี และมีน้ำใจต่อกันท่องเที่ยวต่างเมืองมาก ดังนั้น เมื่อมีนักท่องเที่ยวเดินทางมายังคริสเตียนเนีย พวกเขาจะให้การต้อนรับดูแลนักท่องเที่ยวอย่างดีเปรียบเหมือนญาติคนหนึ่งโดยไม่คิดค่าตอบแทนใด ๆ เลย

ในด้านหนึ่ง ผมคิดว่าอาชีพนี้เป็นพวกมองโลกในแง่ดี แหม คนมองโลกในแง่ร้ายประเภทไหน ถึงจะกล้าฝันว่าโลกสับสนระงับในนี้จะปราศจากสงคราม และมีแต่ความรักไปได้ เรื่องแบบนี้มีแต่นักฝันและคนมองโลกในแง่ดีเท่านั้นที่จะกล้าฝันไปไกลขนาดนั้น

(จิตวิญญาณในบ้านหลังเล็ก, 2556, หน้า 41)

ข้อความข้างต้น ผู้เขียนเสนอแนวคิดเกี่ยวกับการดำเนินชีวิตของฮิปปี ในเรื่อง การมองโลกในแง่ดี เป็นแนวทางในการดำเนินชีวิตที่ชาวคริสเตียนยึดปฏิบัติ เป็นการคิด ในเชิงสร้างสรรค์ ที่อยากจะให้โลกใบนี้มีแต่ความรักและปราศจากสงคราม

“ความซำมีซื่ออย่างไรครับ”

“ความซำทำให้เรามองเห็นความสวยงามของชีวิต” ป้าพูดถึงในมุม ปักเจกก่อน แล้วจึงพูดในมุมสังคม “นอกจากนั้นพออยู่ร่วมกันเป็นกลุ่ม เป็นสังคม ความซำทำให้เราได้รับฟังทุกเสียง ทุกเสียงมีโอกาสได้พูด”

“ข้อดีของการที่ทุกคนได้พูดคืออะไรครับ”

“ทำให้เราฝึกความอดทนต่อความคิดที่แตกต่างไงละ” ป้าหน้าตาจริงจัง

“พอเราได้พูดคนอื่นได้พูด ก็ต้องมีความคิดทั้งที่เราเห็นด้วย และไม่ เห็นด้วย ชอบ-ไม่ชอบ แต่ในเมื่อเราได้พูดแล้ว เราก็ต้องให้โอกาสคนอื่นได้พูด ในสิ่งที่เขาเชื่อเช่นกัน ต่อให้ไม่ชอบแค่ไหนก็ต้องรับฟัง และนั่นเป็นสิ่งสำคัญมาก เลยนะในการที่คนเราจะอยู่ร่วมกัน”

(เสรีภาพของฉันทและคนอื่น, 2556, หน้า 89)

ข้อความข้างต้น ผู้เขียนเสนอแนวคิดเกี่ยวกับการดำเนินชีวิตในเรื่อง การทำอะไร ให้ช้าลง เป็นการฝึกความอดทนที่จะต้องรับฟังความคิดเห็นที่แตกต่างกัน ทั้งที่เป็นสิ่งที่ เราเห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วย แต่เมื่อเราอยู่ร่วมสังคมเดียวกันแล้วต้องรับฟังความคิดเห็น ของผู้อื่นอย่างเท่าเทียมกัน สังคมจึงจะอยู่ร่วมกันได้อย่างมีความสุข

1.2 แนวคิดเกี่ยวกับสังคมและวัฒนธรรม เป็นแนวคิดที่นิวกลมสร้างขึ้นจาก ค่านิยมและสภาพของสังคม เพื่อให้ผู้อ่านเข้าใจตระหนักถึงสภาพความเป็นจริงในสังคม การสร้างความหวังถึงสภาพสังคมที่ดีกว่าเดิมให้เกิดขึ้นในใจผู้อ่าน งานเขียนทำหน้าที่ เป็นกระจกเงาสะท้อนสังคม ซึ่งภาพจะออกมาเช่นไรขึ้นอยู่กับเจตนาของผู้เขียน เรื่องราว ที่นำมาเขียนย่อมแสดงให้เห็นภาพสังคมเสนอความเป็นจริงของสังคมให้ผู้อ่าน พลุกเข้า สำนึกของผู้อ่าน งานเขียนใดที่ชี้แนะให้เห็นข้อบกพร่องต่าง ๆ ในสังคม ย่อมเป็น เครื่องกระตุ้นความคิดผู้อ่านให้ช่วยกันแก้ไข ถือว่าเป็นงานเขียนที่สร้างสรรค์สังคมด้วย (เร็นฤทัย สัจจพันธุ์, 2544, หน้า 56-57) ดังนี้

ใครบางคนชี้ให้เราดูป้ายสัญลักษณ์กล้องถ่ายรูปถูกขีดฆ่าไว้กลางถนน ความจริงจิงในการ “No Photos” ของพวกเขาทำเอาเราเกรงว่าหากยังดันทุรัง

ถ่ายรูปต่อมีหวังอาจจะไม่ได้โดนฆ่าแค่กล้องถ่ายรูป
คนที่นั่งซื้อ่าย - พวกเราตั้งสมมุติฐาน
แต่พอลดกล้องลง หลายคนก็คลี่คลายให้ บางคนเอ่ยคำขอบคุณ บ้างซื้อป้าย
ที่ติดไว้ราวกับเป็นรัฐธรรมนูญของดินแดนแห่งนี้ ให้ผู้มาใหม่อย่างพวกเราได้อ่าน
และปฏิบัติตาม

บนป้ายนั้นเขียนกฏสั้น ๆ ในการอยู่ร่วมกันเอาไว้แค่สามข้อ

Have Fun

Don't Run

No Photos

ผมเก็บกล้องใส่กระเป๋า ค่อย ๆ ก้าวเท้าเดินอย่างเชื่องช้าและผลอยยิ้ม
ออกมาไม่รู้ตัว “จงสนุก อย่าวิ่ง ห้ามถ่ายรูป” มันต้องมีอะไรสักอย่างที่เกี่ยวข้อง
แน่ ๆ คำตอบคงล่องลอยอยู่ที่ไหนสักแห่ง

(จงสนุก อย่าวิ่ง ห้ามถ่ายรูป, 2556, หน้า 24)

ข้อความข้างต้น ผู้เขียนเสนอแนวคิดเกี่ยวกับสังคมคริสเตียนีย์ ผู้คนดำเนินชีวิต
โดยยึดกฏสามข้อ คือ Have Fun, Don't Run, No Photos หรือ จงสนุก อย่าวิ่ง
ห้ามถ่ายรูป เพียงกฏสั้น ๆ ในการอยู่ร่วมกันสามข้อ ทำให้ชุมชนคริสเตียนีย์กลายเป็น
ชุมชนอิสระที่นำอยู่ด้วยความงดงามของธรรมชาติและ ความงดงามในจิตใจของผู้คน
จงสนุกเมื่อใช้ชีวิตอยู่ภายใต้ชุมชนอิสระแห่งนี้ ทุกคนมีสิทธิ์จะทำอะไรก็ได้ตามหัวใจ
ปรารถนา แม้การสร้างบ้านเรือนที่ไม่มีแบบแปลนตายตัว บ้านเรือนรูปร่างลักษณะ
แปลกตาจึงพบเห็นได้ทั่ว ๆ ไปเมื่ออยู่ที่นี้ อย่าวิ่งเพราะผู้คนที่นี้รักความสงบ ชาวคริสเตียนีย์
จะดำเนินชีวิตด้วยความเรียบง่าย และเนิบช้าที่สุด เพื่อความปลอดภัยของทุก ๆ คน
และกฏข้อสุดท้ายห้ามถ่ายรูป เพราะชุมชน คริสเตียนีย์เป็นสถานที่เดียวในเดนมาร์ก
ที่สามารถซื้อขายกัญชาได้อย่างเสรีโดยไม่ถูกตำรวจจับ บรรดาพ่อค้าแม่ค้าจึงรู้สึกไม่
ปลอดภัยถ้ามีใครถ่ายรูปไว้แล้วนำไปข้างนอก อาจถูกตำรวจจับดำเนินคดีตามกฎหมายได้
ดังเหตุการณ์ที่สร้างความประหลาดใจให้กับผู้เขียนเป็นอย่างมาก เมื่อผู้เขียนอยากถ่ายรูป
เพื่อเก็บภาพความทรงจำอันแสนประทับใจภายในร้านอาหารแห่งหนึ่ง สร้างความไม่พอใจ
ให้กับเจ้าของร้าน และผู้คนในร้านเป็นอย่างมาก ด้วยข้อห้ามของสังคมข้อนี้ทุกคนจึงต้อง
ปฏิบัติตามกฏอย่างเคร่งครัด ทันทีที่ผู้เขียนเก็บกล้องไม่ถ่ายรูปผู้คนคริสเตียนีย์ภายในร้าน

ยิ้มแย้มพร้อมยื่นไมตรีจิตอันดีกลับมาสู่พวกเขาเช่นเดิม

1.3 แนวคิดเกี่ยวกับการรักษาทรัพยากรธรรมชาติ เป็นแนวคิดที่ให้ความสำคัญกับการรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เพราะเป็นสิ่งสำคัญที่สร้างให้โลกดำรงอยู่ได้ความงามตามธรรมชาติ เป็นสิ่งที่ชาวคริสเตียนียรักและหวงแหนมาก พวกเขาจึงดูแลรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมรอบตัวอยู่เสมอ ดังนี้

สิ่งหนึ่งที่ผมประทับใจเอ็มเมอริกก็คือ ทุกครั้งที่เขาใช้กระดาษเขาจะฉีกมันออก ใช้แค่เท่าที่จะเขียน แล้วเขาก็หันมายกคิ้วให้พวกเรา “โลกร้อน” ว่าแล้วก็หัวเราะกลบเกลื่อนความดีของตัวเอง

(เจ้าของที่ไม่ใช่เจ้าของ, หน้า 35)

ข้อความข้างต้น ผู้เขียนเสนอแนวคิดเกี่ยวกับการรักษาทรัพยากรธรรมชาติในการลดภาวะเรือนกระจก หรือลดภาวะโลกร้อน ทั้งยังเป็นการแสดงให้เห็นถึงความประหยัดในการใช้ทรัพยากรอย่างคุ้มค่าไม่สิ้นเปลืองอีกด้วย

แวบแรกที่เห็นอาจรู้สึกว่าเป็นบ้านรก แต่เมื่อปล่อยให้ใจได้วางความคาดหวังและปรับตัวให้เข้ากับสภาพแวดล้อมใหม่เราจะสัมผัสได้ถึงความรู้สึกอิสระ

ผาขวด ผาเบียร์ ผาสุราถูกนำมาประดับผาผนังด้วยวิธีง่าย ๆ คือ ตอกตะปูเข้าไป เรียงตามใจชอบ เรียงตามใจฉัน บางขวดกลายเป็นเพียงเส้น ขณะที่บางขวดลายดูคล้ายหน้าอกหญิงสาวที่มีหัวนมเป็นสีน้ำเงินและเหลืองตามสีของผาเท่าที่ทำได้

ก็แล้วไง ใครจะมากำหนดว่าหัวนมที่สวยงามต้องเป็นสีชมพูเท่านั้น !

(จิตวิญญาณในบ้านหลังเล็ก, 2556, หน้า 39)

ข้อความข้างต้น ผู้เขียนเสนอแนวคิดเกี่ยวกับการรักษาทรัพยากรธรรมชาติในเรื่องความงามตามธรรมชาติจากสิ่งแวดล้อมรอบตัว เมื่อเข้าไปภายในบ้านพักรับรองแล้ว ผู้เขียนรู้สึกประทับใจความคิดสร้างสรรค์ และการเห็นความสวยงามของสิ่งต่าง ๆ รอบตัวของคนคริสเตียนีย พวกเขาดัดแปลงบ้านด้วยวัสดุที่ธรรมดา ๆ อย่างเช่น ผาขวด ผาเบียร์ ผาสุราถูกนำมาประดับผาผนังด้วยวิธีง่าย ๆ คือ ตอกตะปูแล้วเรียงผาสุราตามใจชอบ แสดงให้เห็นความใส่ใจในการช่วยกันรักษาธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม โดยนำเศษขยะต่าง ๆ ที่ไม่ต้องการแล้วกลับนำมาใช้ใหม่แต่มีคุณค่ามากกว่าเดิม

หากขายแผ่นดินผืนนี้ไป อาจมีอาคารสมัยใหม่ผุดขึ้นมากมาย ธุรกิจเหล่านั้นอาจทำรายได้จำนวนมหาศาล แต่นั่นย่อมหมายความว่ามั่นคงแลมาด้วยการทำลายป่าผืนงามกลางกรุงโคเปนเฮเกนทั้งไป

สิ่งที่เสียไปอาจมองไม่เห็นด้วยตา แต่สัมผัสได้ด้วยใจ

ออกซิเจนบริสุทธิ์ที่เข้าไปทำให้ปอดของเราสดชื่น รอยยิ้มที่เกิดจากการนั่งมองประกายน้ำระยิบระยับล้อเล่นกับแสงแดดความรู้สึที่ดี ๆ ของการเดินทางอยู่ใต้ร่มเงาของต้นไม้ใหญ่ จิตใจที่สดใสเมื่อได้ยินเสียงนกกร้อง หัวใจที่อ่อนโยนเมื่อมองเห็นดอกไม้เล็ก ๆ ผลิบาน

สิ่งเหล่านี้ไม่สามารถตีราคาเป็นตัวเลข

เมื่อตีราคาไม่ได้ ก็ไม่สามารถใช้เงินซื้อได้เช่นกัน

เราซื้อสิ่งที่สัมผัสด้วยหัวใจไม่ได้หรอก

(โลกไม่มีเจ้าของ, 2556, หน้า 120)

ข้อความข้างต้น ผู้เขียนเสนอแนวคิดเกี่ยวกับการรักษาทรัพยากรธรรมชาติ เรื่องการรักษาผืนป่าคริสเทียเนีย ซึ่งเป็นป่าไม้สุดท้ายกลางกรุงโคเปนเฮเกนของเดนมาร์ก เอ็มเมอริคหนึ่งในผู้นำของคริสเทียเนีย กล่าวถึงความเชื่อของคริสเทียเนียที่ท่าซุ่มประตูล้ายศิลปะของชนเผ่าชาวอินเดียนแดงว่า เพราะคริสเทียเนียมีความเชื่อในเรื่องแผ่นดินเหมือนกัน คือ ไม่มีใครเป็นเจ้าของโลกแต่โลกเป็นเจ้าของเรา ดังนั้น เราจึงไม่สามารถตีราคาให้กับแผ่นดินผืนนี้เป็นตัวเลขได้ แผ่นดินคริสเทียเนียจึงมีคุณค่ามหาศาล เพราะป่าให้ออกซิเจนบริสุทธิ์กับผู้คน ให้ธรรมชาติที่งดงามทำให้ผู้คนคริสเทียเนียมีจิตใจที่สดใส เมื่อได้ยินเสียงนกกร้องมองเห็นดอกไม้เล็ก ๆ ผลิบาน หัวใจจึงอ่อนโยนมีความสุขจากความงามของธรรมชาติ

1.4 แนวคิดเกี่ยวกับการปกครอง เป็นแนวคิดเกี่ยวกับการใช้อำนาจหน้าที่ของผู้ปกครองหรือผู้มีอำนาจทางสังคม เป็นแนวคิดสำคัญของหนังสือเล่มนี้ที่นักทฤษฎีการนำเสนอผ่านชุมชนฮิปปี้ที่คริสเทียเนีย ชุมชนที่ปกครองกันเอง ตามคำโปรยของหน้าปกหนังสือที่กล่าวถึงหนังสือเล่มนี้ไว้ว่า ความฝันที่มั่นคงสุดท้าย – แสวงหาสังคมอุดมคติและความหมายของชีวิตที่ผ่านชุมชนฮิปปี้ในเดนมาร์ก (คำโปรย, หน้าปกใน)

ชุมชนอิสระ

คือ คำจำกัดความของคริสเทียเนียที่พีแยะ-โปรดิวเซอร์ ให้ข้อมูลกับ

ผมก่อนที่จะมาถึง อิสระในที่นี้หมายถึงทั้งในแง่ความคิดและวิถีชีวิต คริสเทียเนีย แยกตัวเองออกจากเดนมาร์ก (ทั้งที่ตั้งอยู่ใจกลางเมืองหลวง) ปกครองกันเอง มีวิธีบริหารจัดการเมือง และการอยู่ร่วมกันในแบบเฉพาะของตนเอง ซึ่งบางข้อตกลงก็ตรงข้ามกับรัฐ เช่น ข้างนอกนั้นกัญชาเป็นสิ่งเสพติดผิดกฎหมาย แต่ในคริสเทียเนียคุณสามารถซื้อขายกัญชาได้อย่างเสรี

เพียงไม่ถึงครึ่งวันที่ผมหายใจสดอากาศของคริสเทียเนียเข้าปอด ก็รู้สึกได้ว่า อากาศที่นี่มีส่วนผสมของเสรีภาพอยู่มากกว่าพื้นที่อื่นของโลกที่เคยสัมผัสมา (แน่นอนว่าผมสัมผัสโลกมาไม่เยอะเท่าไรหรอก) ไม่เฉพาะกัญชา ทว่ามันคือ สภาพแวดล้อมที่เปิดพื้นที่ให้กับความหลากหลาย ความเป็นไปได้และความคิด สร้างสรรค์ ที่มีให้เห็นแทบทุกอย่างก้าวระหว่างเท้าขยับอยู่ที่นี่

(นกบางตัวไม่รู้ว่ามีมันอยู่ในกรง, 2556, หน้า 50)

ข้อความข้างต้น ผู้เขียนเสนอแนวคิดเกี่ยวกับการปกครองของคริสเทียเนีย ในเรื่องการปกครองกันเอง ด้วยวิธีบริหารจัดการเมืองและการอยู่ร่วมกันแบบเฉพาะของตนเอง มีข้อตกลงบางอย่างตรงข้ามกับรัฐ เช่น คริสเทียเนียสามารถซื้อขายกัญชาได้อย่างเสรีแต่ในรัฐผิดกฎหมายไม่สามารถทำได้ ในรัฐเดนมาร์กสามารถถ่ายรูปสถานที่ต่าง ๆ หรือวิถีชีวิตผู้คนเก็บไว้ได้ แต่ที่คริสเทียเนียห้ามถ่ายรูปในสถานที่บางแห่งเพราะเป็นการไม่เคารพในสิทธิส่วนบุคคลของผู้อื่น เป็นต้น คริสเทียเนียอนุญาตให้ผู้คนที่ทำอะไรก็ได้ที่เป็นความสร้างสรรค์ให้กับชุมชน เช่น ผู้คนสามารถระบายสีวัตถุสิ่งของต่าง ๆ ทับซ้ำกันไปมาโดยไม่ต้องขออนุญาต หรือถ้าใครอยากจะวาดภาพระบายสีที่ผนังกำแพงก็สามารถทำได้ วัสดุของเหลือใช้ต่าง ๆ จึงถูกนำไปประดับตกแต่งภายในบ้านพักนักท่องเที่ยวอย่างสวยงาม มีความหลากหลายตามสไตล์และความถนัดของแต่ละบุคคล แสดงให้เห็นถึงคามมีอิสระในการอยู่ร่วมกันอย่างสงบสุขของผู้คนที่นี่

สะพานกลิ้งแต่ไม่ถ่วงรูป

พวกเรารู้ดีแล้วว่ากรอถ่ายรูปผู้คนในคริสเทียเนียนั้น เป็นการกระทำที่ผิดศีลสำหรับคนที่นี่ เราจึงปิดฝากลิ้งและแค่แว่นไว้มือกับคอ แต่ยังไม่วายมีผู้หวังดีเดินเข้ามาบอกกล่าวให้เราเก็บกล้อง

“พวกเขาเป็นกังวล” เขาหันไปมองเพื่อนร่วมชุมชนที่กำลังยืนมอง อยู่หน้าร้านกัญชา

“ทำไมคนที่นี่กลัวล้องนักร”

“กัญชาถูกกฎหมายที่นี่ แต่ผิดกฎหมายเดนมาร์ก” เขายิ้ม

“ใครจะไปรู้ คุณอาจเป็นสายตำรวจ คุณถ่ายรูปพวกเราไป ก็เล่นงานเราได้ การถ่ายรูปบริเวณถนนฟุเซอร์ จึงถูกห้ามอย่างเด็ดขาด นี่เป็นโซนค้าขาย ถ้าคุณถ่ายโซนอื่นก็ตามสบาย”

(นิพพานผ่านกัญชา, หน้า 65)

ข้อความข้างต้น ผู้เขียนเสนอแนวคิดเกี่ยวกับการปกครองของคริสเตียนียที่ไม่ขึ้นต่อเดนมาร์ก แต่เป็นรัฐอิสระที่ปกครองตนเองโดยใช้กฎหมายสามข้อของการอยู่ร่วมกันหนึ่งนั้น คือ กฎ“ห้ามถ่ายรูป”เพราะที่คริสเตียนียสามารถซื้อขายกัญชาได้โดยไม่ผิดกฎหมาย ผู้คนที่นี่จึงกลัวการถ่ายรูปมาก เพราะไม่ทราบว่าพวกที่ถ่ายรูปคือนักท่องเที่ยวหรือตำรวจที่ปลอมตัวมา เพื่อความปลอดภัยจึงมีการตั้งกฎข้อนี้ขึ้น

สรุปผลการวิจัย

จากผลการวิเคราะห์แนวคิดในหนังสือสารคดีท่องเที่ยว เรื่อง “ความฝันที่มันสุดท้าย” ของนิวกลม ทำให้มองเห็นลักษณะเฉพาะตัวด้านการใช้ภาษาของนิวกลมได้เป็นอย่างดี นิวกลมนำเสนอแนวคิดในประเด็นต่าง ๆ กัน 4 ประการ คือ แนวคิดเกี่ยวกับการดำเนินชีวิต เป็นความจริงของชีวิตที่ทำให้ผู้อ่านตระหนักและเข้าใจชีวิตมากขึ้น ได้แก่ การมีน้ำใจเป็นมิตรไมตรีอันดีต่อเพื่อนมนุษย์ การรักในสันติภาพและความสงบ การมองโลกในแง่ดี เข้าใจและการยอมรับความคิดเห็นที่แตกต่างกัน แนวคิดเกี่ยวกับสังคมและวัฒนธรรม เป็นภาพสะท้อนสังคมและค่านิยมที่ปรากฏของชาวคริสเตียนีย ผู้มีความคิดตามแนวทางของพวกอิปบี้ กับความแตกต่างของแนวคิดในสังคมปัจจุบัน นำมาซึ่งการกำหนดเป็นกฎเกณฑ์ในการอยู่ร่วมกันทางสังคม เช่น การใช้กฎหมายสามข้อ “จงสนุก ห้ามวิ่ง และห้ามถ่ายรูป” การวัดคุณค่าของผู้คนสมัยปัจจุบันนิยมวัดมากกว่าคุณค่าทางจิตใจ ล้วนเป็นค่านิยมทางสังคมที่ตรงข้ามกับคนคริสเตียนียที่นิยมเสรีภาพ เห็นความสุขทางจิตใจมากกว่าทรัพย์สินเงินทอง แนวคิดเกี่ยวกับการรักษาทรัพยากรธรรมชาติ เพราะมนุษย์และธรรมชาติเป็นสิ่งที่ต้องพึ่งพาอาศัยกันอยู่ตลอดเวลา ชาวคริสเตียนียจึงให้ความสำคัญกับการรักษาธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเพื่อความสุขที่ยั่งยืนมาก เช่น การใช้ทรัพยากรอย่างประหยัด รู้คุณค่า การนำวัสดุเหลือใช้ อาทิ ฝาสุรา ฝาน้ำอัดลม มาประดับตกแต่ง

สร้างสรรค์เป็นผลงานศิลปะ การดัดใช้รถยนต์เพื่อลดมลพิษในสิ่งแวดล้อม เมื่อธรรมชาติงดงามแล้วก็จะนำพาจิตใจของเราให้ร่มเย็นตามไปด้วย เป็นสังขารชีวิตที่เกิดขึ้นจริงทำให้เราและสังคม มีความสุข และสุดท้าย แนวคิดเกี่ยวกับการปกครอง เป็นแนวคิดที่เกี่ยวกับการบริหารจัดการของชุมชนคริสเตียนียที่มีเอกลักษณ์เฉพาะตัวแตกต่างจากเดนมาร์ก กล่าวคือ คริสเตียนียจะมีผู้นำกลุ่มที่ทุกคนช่วยกันเลือกเป็นตัวแทน ในการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นเพื่อสร้างข้อตกลงร่วมกันด้วยสันติวิธี ผู้คนที่นี่สามารถซื้อขายหรือเสพกัญชาได้อย่างอิสระเสรีนอกเหนือกฎหมายจากภายนอก แต่อย่างไรก็ตามชาวคริสเตียนียส่วนหนึ่งก็ไม่เห็นด้วยกับการดำเนินชีวิตแบบนี้ เพราะถูกมองจากสังคมภายนอกว่าชุมชนคริสเตียนียเป็นแหล่งเสื่อมโทรม เต็มไปด้วยผู้คนอันตรายแต่ชาวคริสเตียนียยอมรับและเคารพในสิทธิส่วนบุคคลของกันและกันเสมอ ดังนั้น การปฏิบัติตามกฎกติกาที่เปรียบเสมือนเป็นกฎหมายของชุมชนสามข้ออย่างเคร่งครัดจึงเป็นสิ่งที่ชาวคริสเตียนียให้ความสำคัญมาก

อภิปรายผล

จากผลจากการวิจัยเรื่อง แนวคิดในหนังสือสารคดี เรื่อง “ความฝันที่มันสุดท้าย” ของ นัวกมล พบว่านัวกมลเป็นนักเขียนสารคดีท่องเที่ยวท่านหนึ่งที่ได้รับการยอมรับจากจำนวนการตีพิมพ์หนังสือมาแล้วหลายครั้ง นัวกมลมักจะสอดแทรกแนวคิดสำคัญของตนผ่านงานเขียนอยู่เสมอ นัวกมลให้ความสำคัญกับคุณค่าทางจิตใจที่เป็นสุขและการรักษาธรรมชาติให้คงตามอยู่เสมอ สอดคล้องกับงานวิจัยของ กันยารัตน์ ผ่องสุข (2553) ที่ได้ศึกษา เนื้อหาและกลวิธีทางภาษาในงานเขียนสารคดีท่องเที่ยว ของ นัวกมล ทั้ง 6 เล่ม ตั้งแต่ปี พ.ศ.2547- พ.ศ.2551 ด้านทรงสนะของผู้เขียนพบ 2 ประการ คือ ทรงสนะเกี่ยวกับโลกและทรงสนะเกี่ยวกับชีวิต โดยในสารคดีท่องเที่ยว เรื่อง “ความฝันที่มันสุดท้าย” ของนัวกมล พบแนวคิดสำคัญเพิ่มเติมจากสารคดีท่องเที่ยวเรื่องอื่น ๆ คือ แนวคิดเกี่ยวกับธรรมชาติและแนวคิดเรื่องการปกครอง เพราะเป็นสารคดีท่องเที่ยวที่นำเสนอเกี่ยวกับวิถีชีวิตชาวคริสเตียนีย ชุมชนเสรีชนที่มีความอิสระในการปกครองตนเอง ทั้งยังแสดงให้เห็นลักษณะเฉพาะตัวของนัวกมลในเรื่องการเป็นคนมองโลกในแง่ดี บรรณานายกให้สังคมมีแต่ความรักความสงบสุข สามารถนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันในการดำเนินชีวิตให้มีความสุขได้ ทั้งยังเป็นการสร้างกำลังใจให้กับผู้ที่พบอุปสรรคในชีวิตให้มีกำลังใจสู้ต่อไป กล่าวได้ว่า งานเขียนสารคดีท่องเที่ยวของนัวกมล จะมุ่งนำเสนอแนวคิดสำคัญของตนเองที่พบในระหว่างการเดินทางมากกว่าจะนำเสนอข้อมูลด้านการท่องเที่ยวเพียงอย่างเดียว

นับเป็นเสน่ห์สำคัญที่ทำให้งานเขียนของนักวาทกรรม น่าติดตาม และได้รับความนิยมจากกลุ่มผู้อ่านในยุคปัจจุบัน

ข้อเสนอแนะ

1. ควรศึกษาแนวคิดในวรรณกรรมเรื่องอื่น ๆ ของนักวาทกรรม ในรูปแบบต่าง ๆ เช่น ความเรียง บทความ เรื่องสั้น และ การถาม-ตอบ เพื่อแสดงให้เห็นลักษณะเฉพาะตัวของนักวาทกรรม และพัฒนาการของการใช้ภาษาในงานเขียนต่าง ๆ
2. ควรศึกษาแนวคิดของนักเขียนวรรณกรรมร่วมสมัยท่านอื่น ๆ ที่มีลักษณะคล้ายคลึงกัน เพื่อแสดงให้เห็นลักษณะร่วมและลักษณะต่างกันในงานเขียน

เอกสารอ้างอิง

- กันยารัตน์ ผ่องสุข. (2553). **เนื้อหาและกลวิธีทางภาษาในงานเขียนสารคดีท่องเที่ยวของ “นักวาทกรรม”**. ปริญญาอักษรศาสตรมหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- กาญจนา วิชญากรณ์. (2537). **แนวทางการวิจัยวรรณคดี**. พิษณุโลก: มหาวิทยาลัยนเรศวร.
- กุหลาบ มลลิกะมาส. (2517). **วรรณกรรมไทย**. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- กุหลาบ มลลิกะมาส. (2524). **วรรณกรรมวิจารณ์**. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- เกศราพร มากจันทร์. (2548). **การวิเคราะห์สารคดีท่องเที่ยวสาธารณรัฐประชาชนจีน พระราชินีพนธ์**. ปริญญาอักษรศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- คณาจารย์ภาควิชาภาษาไทย. (2529). **การใช้ภาษาไทย**. มหาวิทยาลัยเชียงใหม่. กรุงเทพฯ: มิตรนรา.
- จิระวุฒิ เขียวมณี. (2555). **WISH เรื่องเล่าเพื่อความหวังและพลังใจ ชุด INSPIRATION**. กรุงเทพฯ: แพลนพริ้นท์ตั้ง.
- จุไรรัตน์ ลักษณะศิริ. (2548). **ภาษากับการสื่อสาร**. นครปฐม: โครงการตำราและหนังสือคณะอักษรศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- เจือ สตะเวทิน. (2518). **ศิลปะการประพันธ์**. กรุงเทพฯ: อักษรเจริญทัศน์.
- ชำนาญ รอดเหตุภัย. (2522). **สัมมนาการใช้ภาษาไทยปัจจุบัน**. กรุงเทพฯ: กรุงเทพมหานคร.
- ถวัลย์ มาศจรัส. (2538). **สารคดีและการเขียนสารคดี**. กรุงเทพฯ: มิติใหม่.
- ธัญญา สังขพันธานนท์. (2539). **วรรณกรรมวิจารณ์**. ปทุมธานี: นาคร.
- นพรัตน์ คงมาลา. (2532). **การใช้ภาษาในสารคดีของวาณิช จรุงกิจอนันต์ ระหว่าง พ.ศ. 2529-2530**. ปริญญาอักษรศาสตรมหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

- นิ้วกลม [นามแฝง]. (2547). **โตเกียวไม่มีขา**. กรุงเทพฯ: abook.
- นิ้วกลม [นามแฝง]. (2549). **เนปาลประมาณสละคือ**. กรุงเทพฯ: abook.
- นิ้วกลม [นามแฝง]. (2556). **ความฝันที่มันสุดท้าย**. กรุงเทพฯ: KOOB.
- บุษกร แพบำรุง. (2542). **วิเคราะห์สารคดีท่องเที่ยวของปราโมทย์ ทัศนาสุวรรณ**. ปริญญา
การศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยทักษิณ.
- ประภาศรี สีหอำไพ. (2531). **การเขียนแบบสร้างสรรค์**. กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.
- ปรางทิพย์ กัมพลาศิริ. (2545). **ลีลาการใช้ภาษาในสารคดีสำหรับเด็ก**. ปริญญาอักษร
ศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- ปัญญา นิรันดร์กุล (ผู้อำนวยการผลิต). (7 มิถุนายน 2556). **แฟนพันธุ์แท้** [รายการ
โทรทัศน์]. กรุงเทพฯ: เวอร์คพอยท์ เอ็นเทอร์เทนเมนท์.
- ภณิดา จิตนุกุล. (2547). **วิเคราะห์แนวคิดและกลวิธีเสนอแนวคิดในเรื่องสั้นและนวนิยาย
ของศิลา โคมฉาย**. ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยทักษิณ.
- มาลี บุญศิริพันธ์. (2535). **การเขียนสารคดี**. กรุงเทพฯ: ประกายพริก.
- ยุวพาส์ (ประทีปะเสน) ชัยศิลป์วัฒนา. (2544). **ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับวรรณคดี**.
กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์. 2544.
- รีนฤทัย สัจจพันธ์. (2543). **ความรู้พื้นฐานทางวรรณคดีไทย**. กรุงเทพฯ: ชุมชนสหกรณ์
และการเกษตรแห่งประเทศไทย.
- ลลิตา ศุภณสินเชชม. (2551). **การวิเคราะห์วรรณกรรมสำหรับเยาวชนที่ได้รับรางวัล
แวนแก้ว ปี พ.ศ. 2544-2547**. วิทยานิพนธ์ บัณฑิตวิทยาลัย, นครปฐม:
มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- วนิดา บำรุงไทย. (2545). **สารคดีกลวิธีการเขียนและแนววิจารณ์**. กรุงเทพฯ: สุริยาสาส์. สมพร
มันตะสูตร แห่งพิพัฒน์. (2525). **สัมมนาการใช้ภาษาไทยปัจจุบัน**. กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.
- สมภาพ นาคพันธ์. (2534). **วิเคราะห์เรื่องสั้นของอิงอร**. ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- สายทิพย์ นุกุลกิจ. (2537). **วรรณกรรมไทยปัจจุบัน**. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัย ศรีนครินทรวิโรฒ.
- สุภาณี ขุนรักษ์. (2542). **วิเคราะห์แนวคิดในเรื่องสั้นและนวนิยายของ พนม นันทพดกษ**.
ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยทักษิณ.
- เสริมแสง พันธุ์มสุต. (2529). **หม่อมหลวง. การเขียนสารคดี**. เอกสารการสอนชุดวิชาภาษาไทย 6
(การเขียนสำหรับครู) หน่วยที่ 12. นนทบุรี: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช.